

یادداشت پایگاه خبری «المانیتور»

موسویان: اگر حمایت رهبر انقلاب نبود، تندروها توافق هسته‌ای را ناپود می‌کردند

عضو سابق تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای کشورمان در یادداشتی نوشت سرمایه‌گذاری آمریکا و غرب بر اختلافات داخلی ایران میان میانه‌روها یا محافظه‌کاران اشتباه خواهد بود.

به گزارش خبرنگار گروه بین‌الملل خبرگزاری آنا، «سید حسین موسویان» دیپلمات و عضو پیشین تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران در یادداشتی که پایگاه خبری «المانیتور» آن را منتشر کرد، نوشت: به رسمیت شناختن نقش ایران در منطقه عامل پیشرفت در موضوعات منطقه‌ای است.

«موسویان» در این یادداشت که با عنوان «دیپلماسی هسته‌ای ایران می‌تواند به حل اختلافات منطقه‌ای منتهی شود»، با یادآوری عضویتش در تیم هسته‌ای ایران در آغاز مذاکرات بر سر برنامه هسته‌ای ایران در سال ۲۰۰۳ نوشت: در آن زمان، آیت‌الله خامنه‌ای (رهبر معظم انقلاب اسلامی) تصریح کردند که از گام‌هایی که به‌طور قطع ثابت می‌کند برنامه هسته‌ای ما به‌طور کامل ماهیتی صلح‌آمیز دارد، حمایت می‌کنند.

وی افزود: ایشان از اینکه برنامه هسته‌ای ایران در چارچوب قوانین بین‌المللی، متعهد به حداکثر اقدامات راستی‌آزمایی و حتی محدودیت‌هایی به‌عنوان اقدامی بی‌سابقه و اعتمادساز باشد، استقبال می‌کردند، ولی آنچه به‌شدت با آن مخالف بودند، چشم‌پوشی از حق مشروع ایران برای استفاده صلح‌آمیز از فناوری هسته‌ای و به‌ویژه غنی‌سازی در سطوح قابل کاربرد برای اهداف صلح‌آمیز همچون تولید برق هسته‌ای بود.

با انتخاب «حسن روحانی» در ژوئن ۲۰۱۳ (خرداد ۹۲)، تیم مذاکره‌کننده حرفه‌ای‌تری منصوب و فضای سیاسی بین‌المللی مطلوب‌تری برای مذاکرات هسته‌ای ایجاد شد

«موسویان» تاکید کرد: مذاکرات هسته‌ای میان ایران و گروه ۵+۱ در سال‌های پس از آن و دوران ریاست‌جمهوری «محمد خاتمی» در سال‌های ۲۰۰۳-۲۰۰۵ به‌طور کامل شکست خورد، زیرا آمریکا تمایلی به پذیرش حق ایران تحت معاهده «NPT» در زمینه اهداف صلح‌آمیز غنی‌سازی نداشت و مذاکره‌کنندگان نیز اجازه نداشتند، به‌طور مستقیم درباره موضوع هسته‌ای وارد مذاکره با آمریکا شوند.

در این یادداشت آمده است: آیت‌الله خامنه‌ای برای نخستین بار پس از روی کار آمدن دولت «باراک اوباما» رئیس‌جمهوری آمریکا و در دولت «محمود احمدی‌نژاد» رئیس‌جمهوری پیشین ایران اجازه دادند ایران و آمریکا در سال ۲۰۰۹ بر سر موضوع هسته‌ای در وین گفت‌وگو کنند. این مذاکرات سپس در سال ۲۰۱۲ در مسقط ادامه یافت. با انتخاب شدن «حسن روحانی» در ژوئن ۲۰۱۳ (خرداد ۹۲)، تیم مذاکره‌کننده حرفه‌ای‌تری منصوب و فضای سیاسی بین‌المللی مطلوب‌تری برای مذاکرات هسته‌ای ایجاد شد.

به‌دنبال این تحولات، آیت‌الله خامنه‌ای بار دیگر اجازه دادند مذاکرات هسته‌ای مستقیم میان ایران و آمریکا انجام شود، مذاکراتی که ثابت کرد پیش شرط مهمی برای توافق هسته‌ای بود که در نهایت حاصل شد.

پژوهشگر امور عمومی و بین‌المللی دانشکده «وودرو ویلسون» در یادداشت خود نوشت: در حقیقت، بیان این مطلب بسیار مهم است که دولت «روحانی» نمی‌توانست بدون حمایت آیت‌الله خامنه‌ای به این توافق دست یابد و آن را حفظ کند. مخالفان تندروی «روحانی» در داخل مطمئناً بدون حمایت آشکار رهبری از دولت و مذاکرات هسته‌ای، این توافق را نابود می‌کردند. «موسویان» نوشت: در چند ماه گذشته و هم‌زمان با بررسی توافق در مجلس، من در تهران حضور داشتم و شاهد ماهیت جنگ‌طلبانه مخالفت‌ها با آن بودم. لفاظی‌ها به چنان سطحی از دشمنی رسید که یکی از نمایندگان تندرو مجلس، به «محمدجواد ظریف» وزیر امور خارجه ایران توهین و «علی‌اکبر صالحی» رئیس سازمان انرژی اتمی ایران را تهدید کرد که وی را در قلب راکتور تولید پلوتونیوم قرار خواهد داد و وی را در سیمان دفن خواهد کرد.

خوشبختانه «علی لاریجانی»، رئیس میانه‌رو مجلس، که دیدگاهی اصولگرایانه
 درباره موضوعات جهان دارد، از ابتدا حامی تیم مذاکره‌کننده بود و در محدوده قدرت
 خود هر تلاشی را برای تصویب موفقیت‌آمیز توافق در مجلس به کار بست.
 وی افزود: در زمان حضورم در ایران، جزئیات نشست‌های مجلس را نظاره‌گر بودم و
 می‌توانم با اطمینان بگویم لاریجانی نقش مهم و تاریخی در این زمینه ایفا کرد، ولی
خوشبختانه «علی لاریجانی»، رئیس میانه‌رو مجلس، که دیدگاهی اصولگرایانه درباره موضوعات جهان دارد، از ابتدا حامی تیم مذاکره‌کننده بود و

حقیقت این است که وی نیز بدون حمایت آیت‌الله خامنه‌ای نمی‌توانست به این در محدوده قدرت خود هر هدف دست یابد.

آیت‌الله خامنه‌ای در دیدار اخیر خود با دیپلمات‌های ایرانی گفتند دولت‌های مختلف موفقیت‌آمیز توافق در مجلس فقط در تاکتیک‌ها و ابتکارهای اجرایی راهبردهای سیاست خارجی تاثیرگذارند. به کار بست.

تردید وجود ندارد دولت‌ها نقش مهمی در شکل‌گیری دستور کار بین‌المللی ایران داشته‌اند. سیاست‌های خارجی متفاوت «احمدی‌نژاد» و «روحانی» نشانه روشن چنین حقیقتی است. ولی بر طبق قانون اساسی ایران، رهبر معظم تصمیم‌گیرنده نهایی در زمینه سیاست خارجی کشور است.

«موسویان» در پایان یادداشت خود نوشت: روند دیپلماتیکی که باعث خروج از بن‌بست هسته‌ای ۱۲ ساله میان ایران و غرب شد، نشان داد جمهوری اسلامی، البته در صورتی که قدرت‌های جهانی حقوق مشروع ایران را به رسمیت بشناسند، به دنبال ایفای نقشی مثبت، سازنده و قطعی است.

اگر تصمیم‌گیران غرب از چنین منطقی در سایر موضوعات منطقه‌ای استفاده کنند، می‌توانند از توانایی رهبر معظم انقلاب و ظرفیت دولت میانه‌روی «روحانی» برای حل و فصل بسیاری از بحران‌های کنونی منطقه بهره ببرند. اگر غرب ثابت کند به دنبال به رسمیت شناختن نقش ایران در حفظ صلح و امنیت در منطقه خلیج فارس، صادرات انرژی و نیاز به روابط راهبردی با همسایگانش از جمله افغانستان و عراق است، پیشرفت مهمی به دست خواهد آمد.

وی افزود: بحران‌های کنونی در خاورمیانه، در سوریه، عراق یا افغانستان فقط به وسیله مذاکرات سیاسی و با حضور نقش‌آفرینان منطقه‌ای از جمله ایران حل و فصل می‌شود.

همان‌طور که «آنتونی بلینکن»، معاون وزیر امور خارجه آمریکا، به‌تازگی گفت: بدون ایران فکر کردن به حل بحران سوریه دشوار است. در حقیقت واقعیت این است که هیچ‌یک از درگیری‌های کنونی منطقه نمی‌تواند بدون حضور و کمک ایران حل شود.

آیت‌الله خامنه‌ای پیش از دستیابی به توافق در ژوئیه (تیر) تاکید کردند که اگر آمریکا رویکرد عادلانه‌ای در قبل حل و فصل موضوع هسته‌ای داشته باشد، مسیر همکاری در باره سایر موضوعات باز خواهد بود.

«موسویان» تاکید کرد: سرمایه‌گذاری آمریکا و غرب بر اختلافات داخلی ایران، میان میانه‌روها یا محافظه‌کاران، اشتباه خواهد بود. اگر غرب از جمله آمریکا در مسیر رویکردی یکنواخت‌تر و واقع‌گرایانه‌تر در قبال ایران باشد، بی‌تردید درها به روی

همکاری‌های گسترده و مدیریت سایر بحران‌ها از جمله در عراق، افغانستان و جنگ با داعش باز خواهد بود.